

Suomalaisia arvoja sodassa ja nykyään

Uhrautuvaisuus

Sodan aikana piti usein toimia epäitsekkäästi. Oma etu oli uhrattava muiden ihmisten ja isänmaan edun puolesta.

Kuvan lähde: SA-kuva

Rohkeus

Millaisissa tilanteissa vaaditaan epätietokkyttä ja rohkeutta toimia jonkun toisen ihmisen puolesta – siitä huolimatta, että itse voisi joutua jollakin tavalla epäedulliseen tilanteeseen?

Sitkeys sodassa

Sodassa oli oltava lannistumaton silloinkin, kun tilanne näytti lähes toivottomalta. Ei voinut antaa periksi, koska jokaisen oli tehtävä parhaansa yhteisen hyvän vuoksi.

Sisukkuus

Millaisissa tilanteissa vaaditaan sitkeyttä ja sisukkuutta? Keksikää esimerkkejä nuorten elämästä.

Velvollisuuden- tunto sodassa

Sodassa jokaisella oli
velvollisuuksia omaa
maataan kohtaan.
Kesällä kaupunkilaisten
oli lähdettävä maalle
auttamaan
maatalouden töissä.
Naiset palvelivat
maataan lottina.

Kuvan lähde: SA-kuva

Luotettavuus

Millaisia velvollisuuksia nuorilla on tänä päivänä?
Mitä velvollisuuksista ajatellaan? Ovatko nuoret luotettavia?

Tulevaisuuden- usko sodassa

Sodan aikana haluttiin
kaikesta huolimatta
elää ja uskoa siihen,
että sota joskus loppuu
ja saadaan rauha.

Kuvan lähde: SA-kuva

Positiivisuus

Millaiset asiat aiheuttavat nykyään epävarmuutta? Miten elämässä voi säilyttää uskon tulevaisuuteen ja siihen, että kannattaa pyrkiä eteenpäin?

Isänmaallisuus

Sodan aikana
isänmaallisuus oli
keskeinen ja
korostunutkin arvo.
Isänmaata oli
rakastettava ja
kunnioitettava.

Kotimaa,
turvallisuus

Mitä nykyään merkitsee
isänmaallisuus? Millä
tavoin se näkyy? Mikä on
oman kotimaan merkitys?

Oikeudenmukai-
suus,
tasavertaisuus
sodassa

Komppaniassa syötiin
samaa ruokaa
sotilasarvosta
huolimatta.

Oikeudenmu-
kaisuus,
yhdenver-
taisuus

Onko Suomi reilu maa?
Millaisissa asioissa kaikki
ovat yhdenvertaisia? Miten
yhdenvertaisuus toteutuu?

Lähimmäisen huomioon- ottaminen sodassa

Sodassa oli oltava yhteisöllisiä ja autettava /puolutettava kaveria viimeiseen asti. Usein rintamalla taistelevat saman kylän pojat ja miehet tunsivat toensa jo lapsuudesta. Kaveria ei jätetty. Hänet haettiin mukaan haavoittuneena. Kaatuneet kuljetettiin kotiin ja haudattiin oman seurakunnan hautausmaalle, jopa vuosikymmenien jälkeen.

Lähimmäisen
huomioon-
ottaminen,
inhimillisuus

Miten nykyään otetaan huomioon toiset ihmiset?
Mitä merkitsee nykyään se, ettei kaveria jätetä?
Miten voi arkipäiväisissä tilanteissa olla lähimmäinen?